

POSTANOWIENIE

Dnia 5 października 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jarosław Matras (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Andrzej Siuchniński

SSN Eugeniusz Wildowicz

w sprawie **T. O.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej

na posiedzeniu w dniu 5 października 2023 r.

bez udziału stron,

wniosku obrońcy skazanego

w przedmiocie wznowienia postępowania prawomocnie zakończonego

postanowieniem Sądu Apelacyjnego w Gdańsku

z dnia 28 marca 2023 r., sygn. akt II AKz 210/23,

zmieniającego w części postanowienie Sądu Okręgowego w Gdańsku

z dnia 25 stycznia 2023 r., sygn. akt XIV K 89/22

w przedmiocie umorzenia postępowania o wydanie wyroku łącznego

na podstawie art. 544 § 2 i 3 k.p.k. oraz art. 623 k.p.k. w zw. z art. 639 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

1. wniosek oddalić;

2. zwolnić skazanego od kosztów sądowych postępowania w przedmiocie wznowienia postępowania, obciążając wydatkami tego postępowania Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

We wniosku o wznowienie postępowania obrońca skazanego T. O., przywołując jako podstawę wniosku art. 540 § 3 k.p.k. oraz treść wyroku TSUE z dnia 15 kwietnia 2021 r., C-

221/19, domagał się wznowienia postępowania zakończonego prawomocnym postanowieniem Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 28 marca 2023 r. w sprawie II AKz 210/23. Postanowieniem tym Sąd Apelacyjny w Gdańsku co do istoty utrzymał w mocy postanowienie Sądu Okręgowego w Gdańsku z dnia 25 stycznia 2023 r., w sprawie XIV K 89/22, o umorzeniu postępowania w przedmiocie wydania wyroku łącznego na podstawie art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k. (powaga rzeczy osądzonej). Z kolei, Sąd Okręgowy w Gdańsku umorzył postępowanie na wskazanej podstawie ustalając, że wobec skazanego nie wydano żadnego innego orzeczenia, które mogłoby być podstawą procedowania w przedmiocie wyroku łącznego w porównania do skazań podlegających łączeniu w wyroku z dnia 28 stycznia 2019 r. w sprawie XIV K 182/18 (wyrok łączny).

W pisemnym stanowisku co do wniosku obrońcy, prokurator Prokuratury Krajowej wniósł o oddalenie wniosku, wskazując, że podstawą wydania prawomocnego orzeczenia w sprawie objętej wnioskiem o wznowienie był przepis art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k., a zatem przeszkoda procesowa w postaci powagi rzeczy osądzonej co do kolejnego wniosku o wydanie wyroku łącznego wobec skazanego. Nie pojawiło się bowiem żadne nowe skazanie, które nie było objęte analizą w postępowaniu karnym toczącym się w Sądzie Okręgowym w Gdańsku w sprawie XIV K 182/18, w której wydano ostatni prawomocny wyrok łączny. W końcowej części swojego stanowiska prokurator natomiast wskazał, że treść wyroku TSUE w sprawie C-221/19 (wyrok ten znany był obu orzekającym sądom) może mieć znaczenie w kontekście wznowienia postępowania zakończonego wyrokiem Sądu Okręgowego w Gdańsku z dnia 28 stycznia 2019 r., sygn. akt XIV K 182/18.

Swoje pisemne stanowisko – w odpowiedzi na stanowisko prokuratora – przedstawił ponownie obrońca skazanego, podtrzymując swój zasadniczy wniosek o wznowienie postępowania zakończonego postanowieniem Sądu Apelacyjnego w Gdańsku w sprawie II AKz 210/23. Z informacji znajdującej się w aktach Sądu Najwyższego wynika, że wyrok Sądu Okręgowego w Gdańsku w sprawie XIV K 182/18 nie został zaskarżony apelacją.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek o wznowienie postępowania podlega oddaleniu, albowiem jest on zupełnie chybiony, a skarżący nie uchwycił prawidłowo jakiego postępowania wniosek ten powinien dotyczyć. Ma rację prokurator, że przywołanie wyroku TSUE w sprawie C-221/19 (wydanego w dniu 15 kwietnia 2021 r.) może stanowić

podstawę do ewentualnego wznowienia postępowania w oparciu o art. 540 § 3 k.p.k., ale w postępowaniu pierwotnym, tj. w postępowaniu, w którym dokonywano merytorycznych ocen co do zbiegu przestępstw oraz wymiaru kary łącznej – tj. w postępowaniu w sprawie XIV K 182/18 Sądu Okręgowego w Gdańsku. Wniosek zaś został skierowany wobec prawomocnego postanowienia, którym stwierdzono przecieź, że wobec braku jakiegokolwiek nowego skazania oskarżonego, nie istnieją podstawy do tego, aby nowe postępowanie w przedmiocie wyroku łącznego toczyło się (podstawą prawną orzeczenia był art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k.). To, że takiego nowego skazania nie ma jest przecieź niekwestionowane (okoliczności tej nie kwestionuje także obrońca we wniosku o wznowienie). W tym kontekście fakt wydania wyroku TSUE w sprawie C-221/19 nie ma żadnego znaczenia normatywnego dla postępowania obecnie objętego wnioskiem o wznowienie postępowania, albowiem ten wyrok nie dotyczy przeszkody procesowej do toczenia się nowego, kolejnego postępowania karnego w tym samym przedmiocie, a dotyczy możliwego łączenia kary orzeczonej w innym państwie. Zatem to w postępowaniu karnym zakończonym wyrokiem Sądu Okręgowego w Gdańsku w sprawie XIV K 182/18 może być złożony wniosek o wznowienie postępowania na podstawie art. 540 § 3 k.p.k., z przywołaniem wskazanego przez obrońcę wyroku TSUE w sprawie C-221/19. Do wszczęcia jednak takiego postępowania konieczne jest złożenie kolejnego wniosku do właściwego sądu, a tym sądem jest Sąd Apelacyjny w Gdańsku, skoro postępowanie karne zakończyło się prawomocnie na etapie Sądu Okręgowego w Gdańsku.

Z tych powodów orzeczono jak w postanowieniu.

[ms]

